

Una nació, una bandera

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 7 de juliol del 2010

Si el president de la Generalitat decideix anar a una manifestació, una circumstància excepcional que poques vegades ha passat, és indubtable que l'ha d'encapçalar i ho ha de fer d'acord amb els seus desitjos. Aquesta evidència, que en etapes anteriors ningú s'hauria atrevit a qüestionar, s'està posant en dubte de cara a la gran manifestació de dissabte convocada en defensa de l'Estatut no retallat i per expressar la voluntat d'«autoafirmació i d'autogovern».

L'objectiu de la manifestació està recollit de la declaració institucional del president Montilla llegida només una hora després que es conegués la sentència del Tribunal Constitucional. En aquesta mateixa declaració, Montilla expressava de manera diàfana que el seu desig era «caminar junts, units» darrere de la senyera com a «pancarta unitària» per demostrar que Catalunya és una nació i un sol poble.

Les intencions quedaven, doncs, clares, però després han sortit els guanyadors en aigües tèrboles que intenten desfigurar els objectius unitaris i encaminar la marxa cap als seus terrenys particulars. És veritat que el Govern i els partits que l'integren potser han comès un error al no posar-se al capdavant de l'organització de la marxa i cedir el protagonisme a Òmnium Cultural i a altres entitats. Aquest desistiment ha derivat en un eslògan en lloc de la senyera nua i en la polèmica sobre si hi hauria d'haver una o dues capçaleres diferents. Encara que al principi semblava acceptar les condicions del president de la Generalitat, CiU s'ha anat decantant cap a la posició d'Òmnium de mantenir l'eslògan *Som una nació. Nosaltres decidim*, perquè preval en la federació

l'objectiu de desgastar el tripartit i el president abans que la lleialtat a la necessitat que la manifestació sigui unitària.

Encara són pitjors les veus que intenten convertir un eslògan en un principi assumible per part de tots en una consigna sobiranista. Són els que diuen que la manifestació no és per defensar l'Estatut, sinó el dret a decidir. Tot aquest lamentable episodi de bàndols partidistes només pot causar desànim en la població, reduir el nombre d'assistents a la marxa i debilitar la resposta. Apel·lem a la responsabilitat de tots perquè això no passi i s'imposi la imprescindible unitat.